

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget ligestiller det private udlejningsbyggeri med almennyttigt boligbyggeri i relation til at deltage i løsningen af boligsociale problemer i kommunerne.

Således foreslås i lighed med, hvad der er gældende for almennyttigt byggeri:

- at kommunerne mod visse økonomiske garantier overfor udlejer kan beslutte, at hver 4. ledige lejlighed stilles til rådighed for kommunen til løsning af boligsociale problemer.
- at kommunerne får hjemmel til at stille samme økonomiske garantier, såfremt udlejer ved frivillig aftale stiller lejligheder til rådighed for kommunerne til løsning af boligsociale problemer.

Det foreslås endvidere, at i det omfang lejligheder, der stilles til rådighed for kommunalbestyrelsen, udlejes til flygtninge, refunderes kommunernes udgifter 100 pct. af staten, samt at eventuelle udlæg skal tilbagebetales af flygtningen over højst 5 år.

Det har siden 1984, hvor der i det almennyttige byggeri blev åbnet adgang for kommunal anvisning, været forslagsstillernes ønske, at også de private udlejere skulle deltage i løsningen af de boligsociale problemer, herunder husning af flygtninge.

Desværre har de private udlejere ikke været til at få i tale. De har ikke ønsket at deltage uden væsentlige økonomiske gevinster. Således stillede de krav om 25 pct. husleje forhøjelser for flygtninge, hvis de skulle udleje til dem. Også gennem radio, TV og dagspresse er der set flere eksempler på, at private udlejere har presset Dansk Flygtningehjælp, flygtninge og bolig-søgende i øvrigt til at betale uhyrlige huslejer.

Det er derfor nu nødvendigt at give kommunerne bedre mulighed for dels at løse de boligsociale problemer og dels en bedre mulighed for at anvise boliger i forskellige boligområder og bebyggelser, således at det undgås, at de svageste på boligmarkedet samles i nogle få bebyggelser.

Da forholdene i forskellige egne af landet er vidt forskellige, findes det rigtigt at påtvinge alle kommu-

ner anvisningsret til et bestemt antal boliger. Det overlades imidlertid til den enkelte kommunalbestyrelse selv at træffe bestemmelse om og vurdere, i hvilket omfang der er behov for at kræve anvisningsret til ledige private lejligheder. Håbet er naturligvis, at det – ligesom det gælder i store dele af det almennyttige byggeri – ikke bliver nødvendigt for kommunalbestyrelsen at træffe beslutning om anvisningsret, fordi private udlejere henvender sig og anmoder om frivillige aftaler om kommunal anvisning.

Det er klart, at dette lovforslag primært udspringer af flygtningedebatten og det akutte behov, der er for at fremskaffe boliger til flygtninge. Men vi har også gennem de seneste år kunnet konstatere stadigt stigende ventelister til boliger generelt. Lovforslaget åbner mulighed for, at kommunerne får lettere adgang til at kunne hjælpe såvel flygtninge som mange andre, der står i akut bolignød. På den anden side forpligter forslaget også kommunerne politisk og moralsk til ikke at undslå sig del i løsningen af problemerne. Dette forslag vil især give kommuner uden eller med meget få almennyttige boliger bedre muligheder for at kunne påtage sig denne vigtige samfundsopgave.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Lovforslaget vil ikke medføre øgede offentlige udgifter eller øget administration. Tværtimod kan der meget let vise sig mindre besparelser, dels fordi flygtninge hurtigere vil kunne bosættes, dels fordi de opskruede huslejer presses ned, og dels fordi kommunernes socialforvaltninger og Dansk Flygtningehjælp ikke skal bruge så mange ressourcer til at finde bomuligheder til flygtninge og akut boligløse.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås, at loven skal gælde for alle beboelseslejemål i ejendomme med 6 eller flere lejligheder.

Undtaget er alene lejligheder, der er omfattet af lejemål, der såvel før som efter genudlejning udlejes